



LEGISLAȚIE ROMÂNIA

Portal legislativ actualizat din surse publice oficiale

VERSIUNE INFORMATIVĂ PENTRU CONSULTARE

Legea nr. 1252/1931

privind înființarea unui registru al comerțului

LEGE

În vigoare

EMITENT

Parlamentul României

PUBLICARE

Monitorul Oficial nr. 84 din 10 aprilie 1931

ULTIMA VERIFICARE

27 mai 2026, 15:25

SURSA OFICIALĂ

<https://legislatie.just.ro/Public/DetaliiDocument/28345>

Document generat informativ din surse publice oficiale. Nu înlocuiește Portalul Legislativ - legislatie.just.ro.

Cuprins

1. Articolul 1	19. Articolul 19
2. Articolul 2	20. Articolul 20
3. Articolul 3	21. Articolul 21
4. Articolul 4	22. Articolul 22
5. Articolul 5	23. Articolul 23
6. Articolul 6	24. Articolul 24
7. Articolul 7	25. Articolul 25
8. Articolul 8	26. Articolul 26
9. Articolul 9	27. Articolul 27
10. Articolul 10	28. Articolul 28
11. Articolul 11	29. Articolul 29
12. Articolul 12	30. Articolul 30
13. Articolul 13	31. Articolul 31
14. Articolul 14	32. Articolul 32
15. Articolul 15	33. Articolul 33
16. Articolul 16	34. Articolul 34
17. Articolul 17	35. Articolul 35
18. Articolul 18	36. Articolul 36

Articole

Articolul 1

La fiecare Cameră de comerț și de industrie se va păstra de către un oficiu special, sub controlul unui judecător-delegat, un registru al comerțului pentru înscrierea actelor a căror publicitate este cerută de lege.

Articolul 2

Președintele tribunalului, în circumscripțiunea căruia are sediul Camera de comerț și industrie, delegeă anual un judecător pentru controlul registrului. Judecătorul trebuie să controleze registrul cel puțin odată pe luna. Grefele tuturor instanțelor judecătorești și Camerelor arbitrale trebuie să trimită oficiului special al registrului de pe lângă Camera de comerț și industrie dispozitivele hotărârilor definitive care se referă la actele a căror publicitate este cerută de lege.

Articolul 3

Registrul comerțului este public. Oricine poate obține, pe cheltuiala sa, copie după înscrierea efectuată și după documentele referitoare, sau un certificat ca un anumit act nu este trecut în registre.

Articolul 4

Orice comerciant este obligat ca înainte de începerea comerțului sau, sau dela data achizițiunii unui fond de comerț, sa ceara înmatricularea sa în registrul comerțului, oficiului Camerei de comerț și de industrie, în circumscripția căreia urmează sa exercite acest comerț.

Articolul 5

Cererea de înmatricularea unui comerciant trebuie să arate: 1. Numele, prenumele, naționalitatea de origina și aceea dobandita a comerciantului; 2. Firma comercială și diferitele embleme întrebuințate în comerț; 3. Data și locul nașterii; 4. Obiectul și felul comerțului; 5. Actele de autorizare și abilitare pentru exercițiul comerțului, când comerciantul este incapabil; 6. Arătarea regimului matrimonial sub care este căsătorit; 7. Sediul întreprinderii (localitatea, strada și numărul), locurile unde se afla sucursalele sau agențiile fondurilor de comerț, în țara sau în străinătate. 8. Activitatea sa anterioară. Cererea de înmatriculare va fi facuta în doua exemplare. După primirea ei funcționarul registrului comerțului cercetează îndeplinirea condițiilor legale și transcrie în registru conținutul ei, inapoiind comerciantului un exemplar certificat despre operațiunea efectuată. Comerciantul va depune apoi semnatura sa la oficiu, pentru a fi păstrată. Aceasta depunere va fi facuta în fața funcționarului respectiv, sau prezentată sub forma autentică.

Articolul 6

Trebuie să de asemenea declarate și menționate în registrul comerțului: 1. Toate schimbările sau modificările referitoare la fapte, a căror înscriere în registrul comerțului este arătată în articolul precedent; 2. Hotărârile de divorț și separațiune de bunuri, pronunțate în decursul exercițiului comerțului; 3. Donatiunea, vânzarea, locațiunea sau gajul fondului de comerț, precum și orice alt act prin care se aduce vreo modificare, sau care face să înceteze firma sau fondul de comerț; 4. Brevetele de invențiune exploatate și mărcile de fabrica, sau de comerț, întrebuințate de comercianți; 5. Hotărârile prin care se pronunța interdicțiunea unui comerciant, acele de numire a unui consiliu judiciar, precum și sentințele prin care se ridică aceste măsuri; 6. Hotărârile de declarare a falimentului comerciantului, acele de omologare, rezoluțiune și anularea concordatului preventiv și post falimentar; acele de încetarea falimentului după repartiție, sau pentru neajungere de activ, acele de condamnare pentru delict de bancrută, precum și hotărârea de reabilitare a comerciantului. Mențiunile arătate la punctele 2, 5 și 6 se vor face din oficiu la cererea instanței care le-a pronunțat.

Articolul 7

Se va menționa de asemenea în registrul comerțului de pe lângă Camera de comerț și industrie, unde comerciantul are sediul comerțului sau, orice procura data pentru gerarea afacerilor unui asezământ comercial, arătându-se numele, prenumele, naționalitatea, domiciliul și puterile reprezentantului. Semnatura reprezentantului va fi păstrată la oficiu. Ea va putea fi data în forma arătată prin art. 5.

Articolul 8

Sînt supuse înmatriculării în registrul comerțului al sediului social toate societățile comerciale. Înmatricularea va trebui să fie cerută în termen de o luna dela constituirea societății. Cererea va fi semnată de cel puțin unul din asociații nemarginit răspunzător, în societatea în nume colectiv și comandită simplă, de cel puțin unul din administratorii sau directorii societăților pe acțiuni, ori cu răspundere limitată, avînd semnatura socială. La cerere se vor alătură actele de constituire și statutele societății legal publicate.

Articolul 9

Cererea de înmatriculare a unei societăți comerciale trebuie să arate: 1. Numele și prenumele asociaților, cari nu sînt acționari sau comanditari, precum și naționalitatea lor. 2. Firma socială; 3. Obiectul societății; 4. Locurile unde societatea are sucursale sau agenții, în țara și străinătate; 5. Numele asociaților, administratorilor, censorilor, sau celor de al treilea autorizați să administreze sau să reprezinte societatea, precum și naționalitatea lor. 6. Capitalul subscris, cel vărsat în numerar, precum și sumele și valorile ce mai sînt de adus în societate; 7. Data la care societatea a început și durata ei; 8. Natura societății; 9. Dacă societatea este cu capital variabil, suma nominală sub care capitalul social nu mai poate fi redus. Cererea de înmatriculare va fi făcută în două exemplare. După primirea ei funcționarul registrului comerțului, transcrie în registrul comerțului conținutul ei și înapoiază petitionerului un exemplar certificat despre operațiunea efectuată. Semnăturile reprezentanților vor fi păstrate la oficiu. Ele vor fi date în forma arătată prin art. 5.

Articolul 10

În registrul comerțului mai trebuie menționate: 1. Toate schimbările sau modificările referitoare la faptele a căror înscriere în registru este cerută prin articolul precedent; 2. Numele, prenumele, data și locul nașterii, naționalitatea cenzorilor, administratorilor, sau directorilor numiți în timpul funcționării societății. 3. Brevetele de invenție exploatate și mărcile de fabrica sau de comerț întrebuințate de societate; 4. Hotărârile prin care se pronunță declararea sau ridicarea falimentului, omologarea concordatului, rezoluțiunea sau anularea concordatului, anularea sau dizoluțiunea societății; 5. Hotărârile pentru condamnarea administratorilor și directorilor pentru infracțiuni în caz de faliment.

Articolul 11

Orice comerciant sau societate comercială trebuie să ceară înmatricularea tuturor sucursalelor sau agențiilor, menționând în registrul comerțului respectiv numele și firma lor, cu referire la registrul comerțului așezământului principal sau sediul social.

Articolul 12

Orice comerciant, român sau străin, care are un asezământ comercial principal în străinătate și înființează în țara o sucursala sau agenție este obligat ca înainte de începerea comerțului, în țara, să ceară înmatricularea în registrul comerțului din circumscripția Camerei de comerț și industrie unde sucursala sau agenția va fi situată. Societățile comerciale străine cari își stabilesc în țara o sucursala sau agenție sînt supuse aceluiași îndatoriri.

Articolul 13

Orice mențiune în registrul comerțului pentru care n-a fost fixat vreun termen va trebui cerut în termen de o luna dela data actului sau faptului ce va trebui menționat, iar pentru hotărârile judecătorești în termen de o luna dela data pronunțării lor.

Articolul 14

În caz de încetare a unui comerț, sau de deces a unui comerciant, precum și în caz de dizolvare a unei societăți comerciale, la cererea celor interesați va trebui făcuta radierea referitoare. Aceasta radiere va putea fi făcută și din oficiu în baza unei încheieri a judecătorului registrului comerțului, cînd n-a fost cerută de comerciant, de moștenitorii săi, sau de administratori funcționînd în momentul dizolvării societății. Scaderile dela plata impozitului în caz de radierea unei firme nu va putea fi făcută decît în urma efectuării dovezii ca firma a fost radiată.

Articolul 15

Nici o înmatriculare sau mențiune nu se va putea face în registrul comerțului decât alăturându-se dovada de plată a taxelor legale și a celor de publicare.

Articolul 16

Inmatricularile și mențiunile în registrul comerțului vor fi publicate în întregime, sub îngrijirea oficiului, în Monitorul Oficial și Buletinul Camerei de comerț și industrie, respectivă. Ele sînt opozabile celui de al treilea dela publicarea lor în Monitorul Oficial. Publicarea este considerată îndeplinită după 48 ore dela apariția ei în Monitorul Oficial. Cine are obligația de a cere înscrierea nu poate opune celui de al treilea actele neînscrise și nepublicate. Asemenea acte pot fi totuși opuse cînd cel de al treilea trebuia de drept să aibă cunoștința de ele.

Articolul 17

Un registru central al comerțului va fi păstrat de un oficiu special la Uniunea Camerelor de comerț și industrie. Fiecare Cameră de comerț și industrie, va fi obligată ca în termen de o luna sa comunice oficiului central toate inmatricularile operate. Titlul II Despre firme și embleme

Articolul 18

Firma unui comerciant este numele sub care își exercită comerțul și cu care semnează. Emblema este semnul sau denumirea care deosebește o întreprindere de alta de același gen. Firma și emblema devin proprietatea persoanei care a cerut înmatricularea, prin înregistrarea lor, însă cu începere dela data cererii.

Articolul 19

Firma unui comerciant trebuie să fie compusa din: numele și cel puțin unul din prenumele sale.

Articolul 20

Firma unei societăți în nume colectiv trebuie să fie compusa din numele și prenumele sau firma cel puțin a unuia din asociați, cu mențiunea "Societate în nume colectiv". Firma unei societăți în comandită simplă trebuie să fie compusa din numele și pronumele sau firma cel puțin a unuia din asociații comanditai cu mențiunea "Societate în comandită simplă". Firma unei societăți cu răspundere limitată trebuie să fie compusa ca aceea a unei societăți în nume colectiv, sau dintr-o denumire generica în toate cazurile cu mențiunea: "Societate cu răspundere limitată". Firma unei societăți anonime sau pe acțiuni a unei societăți cooperative, precum și aceea a unei societăți de asigurare mutuală, trebuie să fie compusa dintr-o denumire generica la care să se adauge mențiunea "felul societății".

Articolul 21

Orice firma, noua, individuală, ori socială, trebuie să se deosebească de acelea care sînt înmatriculate în registrul comerțului, în aceeași localitate. Cînd o firma noua este aceeași cu o alta înmatriculată, trebuie să se adauge o mențiune care să o deosebească de aceasta, fie prin desemnarea mai precisă a persoanei, fie a genului de operațiuni pe cari le exercita.

Articolul 22

Cine succede într-un fond de comerț, cu orice titlu, poate întrebuița firma existentă, dacă a fost autorizat la aceasta, cu condițiunea mențiunii raportului de succesiune.

Articolul 23

Firma nu poate fi instrainată separat de fondul de comerț căruia îi aparține.

Articolul 24

Pentru a putea fi înscrisă și folosită emblema va trebui să se deosebească de emblemele din aceeași localitate, trecute în registrul comerțului. Emblema va trebui să fie aceeași pentru sucursalele aflate în aceeași localitate ori județ cu asezamentul principal.

Articolul 25

Nici o emblema scrisă nu va putea fi folosită dacă nu va fi însoțită de firma. Firma și emblema vor fi însoțite de numărul de înmatriculare la oficiu, pe toate imprimările comerciantului. Comercianții și societățile în nume colectiv, ori în comandită simplă, care exercită comerțul de banca, nu se vor putea folosi de embleme, va trebui din firma lor să rezulte ca exercită comerțul de banca. Titlul III Dispozițiuni penale, fiscale și tranzitorii

Articolul 26

Oricine se crede pagubit prin înscrierea efectuată sau prin refuzul de a face vreo înscriere, are dreptul să se adreseze judecătorului registrului, care după ascultarea oficiului prin funcționarul respectiv, se va pronunța printr-o hotărîre. În contra hotărîrii judecătorului registrului, orice parte interesată va avea drept de apel la tribunal, care va judeca de urgență în Camera de consiliu.

Articolul 27

În contra hotărîrii tribunalului exista drept de recurs în termen de 10 zile dela pronunțare. Recursul se va declara la grefa tribunalului și se va judeca în conformitate cu legea Curții de casație, de Curtea de apel din circumscripția căreia face parte tribunalul.

Articolul 28

Inspectorii Ministerului de Industrie și Comerț, secretarii Camerelor de comerț și industrie, inspectorii de poliție, comisarii șefi de circumscripții în comunele urbane și jandarmii șefi de post în comunele rurale, administratorii și inspectorii financiari ai Ministerului de Finanțe vor trebui sa denunțe de urgenta judecătorului registrului comerțului orice infracțiune la prezenta lege.

Articolul 29

Vor fi condamnați cu amendă civilă pînă la 50.000 lei acei cari fiind obligați să facă vreo înmatriculare sau mențiune în registrul comerțului nu vor fi cerut-o în termen legal, aceasta în afară de daunele cari ar putea rezultă din omisiune. Amenda este pronunțată de secțiunea tribunalului din care face parte judecătorul-delegat, după cererea acestuia și în urma ascultării lui și a părților interesate. Tribunalul va ordonă ca înmatricularea sau mențiunea omisa să fie efectuată în termen de 15 zile, după trecerea căroră poate pronunța o noua amenda în lipsa de efectuare.

Articolul 30

Orice indicațiune inexactă data cu rea credința, în baza căreia s-a făcut vreo înmatriculare sau mențiune în registrul comerțului, este pedepsita cu amendă pînă la 100.000 lei și închisoare pînă la trei luni, sau numai cu una din aceste pedepse. Hotărîrea prin care se pronunța condamnarea va ordonă ca înmatricularea sau mențiunea inexactă să fie rectificata înlăuntrul termenului ce se va fixa în acest scop.

Articolul 31

Orice amenda, pronunțată în baza acestei legi, se cuvine Camerei de comerț și industrie respectiva.

Articolul 32

Cei condamnați în baza articolelor de mai sus, vor fi lipsiți pe un termen de 3 ani de drepturi de vot și eligibilitatea pentru Camerele de comerț și industrie.

Articolul 33

Un regulament va determina modul funcționării oficiului registrului comerțului și a celui central.

Articolul 34

Comercianții și societățile comerciale, care exercită un comerț în momentul promulgării legii de față, sînt obligați să-și înmatriculeze firma și să facă toate mențiunile prevăzute de această lege, fără a mai plăti vreo taxa la stat, declarand în același timp și data înființării întreprinderii. În acest scop li se acordă un termen de 6 luni dela publicarea prezentei legi în Monitorul Oficial, după expirarea căruia în caz de neconformare li se vor aplica sancțiunile atribuite pentru comercianții și societățile comerciale care n-au făcut înmatricularile prescrise.

Articolul 35

Toate taxele prevăzute de legea timbrului rămîn în vigoare. Camerele de comerț și industrie cu aprobarea Ministerului de Industrie, vor percepe taxe de înmatriculare.

Articolul 36

Dispozițiunile prezentei legi făcînd parte integrantă din codul de comerț, toate dispozițiunile contrare sînt și rămîn abrogate. Această lege s-a votat de Adunarea Deputaților în ședința dela 1 Aprilie anul 1931 și s-a adoptat cu majoritate de una suta douăzeci voturi, contra doua. Vice-președinte,

v) TONCESCU (L.

a) D.) Secretar, Nicolae

s) Rusanescu Această lege s-a votat în Senat în ședința dela 1 Aprilie anul 1931 și s-a adoptat cu majoritate de sasezeci și cinci voturi, contra unu. Vice-președinte, NICOLAE ROMANESCU (L.

s) S.) Secretar, Ștefan Andreescu Promulgăm această lege și ordonăm ca ea să fie investită cu sigiliul Statului și publicată în Monitorul Oficial. (L.

s) St.) CAROL Ministrul industriei și comerțului, Mihail Manoilescu Ministrul justiției,

dr) Voicu Nitescu -----